

En Joan i na Joana aquell dissabte havien anat a l'Eucaristia a la parròquia i havien constatat un cop més que anar seguint el ritme de l'any litúrgic és com una mena de recés permanent. Després van anar a prendre unes copes en un lloc tranquil, que facilitava la confiança. Hi havia ganes de confidències, encara que sempre la conversa comença per parlar del temps, de la política o del Barça. Poc a poc es va anar centrant en ells i, per cert, amb moltes ganes. Aviat va sortir el tema religiós i precisament a propòsit de la missa d'aquell vespre. Temps de quaresma. Camí cap a la Pasqua.

Hi ha una cosa que no entenc. Tant les lectures, com les pregàries, no paren de dir que hem de fer penitència, que ens hem de privar de menjar i altres coses per l'estil, que no m'entren al cap. Home, Joan, pensa que el que es prega o es llegeix és molt antic. Són textos que fa molts segles que varen ser escrits, i era una altra cultura i un altra forma de vida. Si, és cert, però els oients estem en el segle XXI, i penso que ho diuen i ho llegeixen per a nosaltres. O es que potser és més important mantenir els escrits?. Crec que el més important és que resultin intel·ligibles. Què voldrà dir "mortificació"? No creus que sembla ja un avenç de la mort? Estic d'acord. Són llenguatges antics, sonen a l'edat mitjana, a homes i dones completament diferents de nosaltres. M'encantaria fer la traducció actualitzada. Com ho entendríem avui?

El Joan i la Joana són gent optimista. En general cerquen solucions als problemes, no els hi agrada quedar-se enganxats en les dificultats sense cap sortida. Van continuar la conversa, que es va centrar com es podia avui viure el que tradicionalment en diem "mortificació", "penitència", "dejuni" i altres conceptes semblants. Per tal de no allargar massa la seva recerca us posem directament algunes de les seves millors consideracions.

A la nostra societat de continúes ofertes de consum ens cal no deixar-nos arrossegar. Comprar el que et fa falta i no el que diuen que avui tothom compra. Oferir i donar temps als altres, en especial a aquells menys dotats o més empobrits és tan o més important com fer un dejuni. Pot resultar molt còmode amb el nom de dejuni quaresmal arribar a casa, anar a la cuina i menjar quatre coses sense ordre ni concert. Possiblement fer el sopar pels altres sigui el millor dejuni. De fet portem a dintre una vida nova, la de Jesús. Renovar aquesta vida, aquesta relació, mirar de ser-hi més coherents, pot ser una forma actual de dir conversió.

Moltes gràcies Joan i Joana, pensem que aquestes aportacions ens poden orientar, que us vagi bé
